

att nu ifrågavarande anslag må beviljas under sålunda förändradt vilkor, att det bidrag som af dessa medel komme att utbetalas till understöd åt sådan skola icke får öfverstiga, hvad vederbörande kommun *eller enskilde* i kontant tillsköte för skolan.

Stockholm den 27 januari 1894.

C. G. Thor,

N:o 62.

Af herr **H. Hammarskjöld**, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande och framläggande af förslag till förordning angående åtgärder till förekommande af skogsförödelse inom Kalmar län.*

Då det hittills visat sig omöjligt att åstadkomma en för hela landet gällande skogslag och äfven måste medgifvas, att landets stora utsträckning och vidt skilda förhållanden i afseende på klimat, kommunikationer och andra omständigheter måhända ställa öfverstigliga hinder i vägen för affattandet af en lag, som skulle kunna tillämpas öfver allt, återstår för dem, som icke med likgiltighet kunna åse den ohejdade skogssköfvingen, den utvägen att söka sätta en gräns för densamma genom lagar, gällande för vissa delar af landet och afpassade efter der rådande förhållanden. Så har redan skett för vidsträckta delar af Norrland och för Gotland. En landsdel, som synes mig i lika hög grad som dessa behöfva skyddas för den svårbotliga skada, som skogssköfvingen medför, är Kalmar län, hvarest tillståndet i detta hänseende är verkligt oroande. Jag tillåter mig hänvisa till Kongl. Maj:ts befallningshafvandes i Kalmar län senaste femårsberättelse, som uppgifver, »att afverkningen under perioden fortgått hejdlöst», — »att afverkningen bedrifves i en

utsträckning som betydligt öfverskrider skogens återväxt — »att faran för verklig skogsbrist i en nära framtid blifvit alltmera öfverhängande.» Med kännedom tillika derom, att de försök, som göras att förmå de mindre jordegarne till återsädd af skog, i de allra flesta fall mötas af en likgiltighet så stor, att den icke vill begagna sig af erbjudandet ens då, när icke blott frö erhålles gratis, utan äfven sjelfva sådden verkställles utan någon kostnad för jordegaren, måste man finna tiden vara inne för statsmakterna att ingripa för att sätta en gräns för misshushållningen. På grund häraf får jag vördsam samt föreslå,

att Riksdagen ville besluta aflåtandet af en skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran, att Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och efter vederbörande landstings hörande för Riksdagen framlägga ett förslag till förordning angående åtgärder till förekommande af skogsförödelse inom Kalmar län.

Stockholm den 26 januari 1894.

Hugo Hammarskjöld.